

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211203111
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8211203111.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Mareka Kohúta, v spore žalobcu: SPRAVBYT, s. r. o., so sídlom Hurbanova 18, Bardejov, IČO: 31 683 061, zastúpeného doc. JUDr. Jozefom Sotolárom, PhD., advokátom, so sídlom v Košiciach, Južná trieda 1, IČO: 31942423, proti žalovaným: 1/ L. E., O.. X.X.XXXX, V. Ť. XX, XXX XX V., 2/ L. E., O.. X.X.XXXX, V. Ť. XX, XXX XX V., 3/ BARDBYT, s.r.o., so sídlom Moyzesova 7, 085 01 Bardejov, IČO: 36 476 633, 4/ L. L., O.. XX.XX.XXXX, V. Ť. XX, XXX XX V., 5/ Z. L., O.. X.X.XXXX, V. Ť. XX, XXX XX V., 6/ L. P., O.. XX.X.XXXX, V. Ť.Č. XX, XXX XX V., 7/ KvetH. P., O.. XX.X.XXXX, V. Ť. XX, XXX XX V., všetci žalovaní zastúpení JUDr. Jozefom Stašákom, advokátom, so sídlom v Bardejove, Andraščíkova 3, IČO: 32051867, o nároky za služby spojené s užívaním bytu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6C/195/2011-471 z 25.6.2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žaloby v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní majú nárok vo vzťahu k žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca v konaní vedenom pred Okresným súdom v Bardejove pod sp. zn. 6C 195/2011 žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaných L. E. a L. E. zaplatiť mu 4.297,28 eur spolu s úrokmi z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaní neuhrádzajú mesačné platby spojené s užívaním bytu. Žalovaná suma predstavuje nedoplatky za obdobie september 2008 až december 2010. Žalobca v konaní vedenom pred Okresným súdom v Bardejove pod sp. zn. 6C 126/2011 žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaných L. L. a Z. L. zaplatiť mu 778,08 eur spolu s úrokmi z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaní neuhrádzajú mesačné platby spojené s užívaním bytu. Žalovaná suma predstavuje nedoplatky za obdobie júl až december 2010. Žalobca v konaní vedenom pred Okresným súdom v Bardejove pod sp. zn. 3C 155/2011 žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaných L. P. a M. P. zaplatiť mu 668,46 eur spolu s úrokmi z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaní neuhrádzajú mesačné platby spojené s užívaním bytu. Žalovaná suma predstavuje nedoplatky za obdobie júl až december 2010. Žalobca v konaní vedenom pred Okresným súdom v Bardejove pod sp. zn. 3C/121/2013 žalobou žiadal, aby súd zaviazal BARDBYT s.r.o. k zaplateniu sumy 1.544,71 eur spolu s úrokmi z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Uznesením zo dňa 28.3.2018, č. k. 6C 195/2011-453 súd spojil veci vedené pred Okresným súdom Bardejov pod sp. zn. 6C 195/2011, 6C 126/2011, 3C 155/2011 a 3C 121/2013 na spoločné konanie, ktoré budú vedené pod sp. zn. 6C 195/2011. Podľa súdu prvej

inštancie je nepochybné, že žalobca nevykonával funkciu správcu bytového domu od 1.1.2005 do 31.12.2010, ako aj v období od 31.12.2010, čo bolo potvrdené rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/18/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/19/2016. V danom prípade teda vznikol záväzkový vzťah s účinnosťou od 1.1.2005 medzi žalovanými ako vlastníkami bytu v bytovom dome M., ktorí boli povinní uhrádzať plnenia spojené s užívaním bytu a spoločnosťou BARDBYT s.r.o., ako správcom uvedeného bytového domu v rozhodnom období. Právny vzťah medzi žalovanými ako vlastníkami a žalobcom ako správcom bytového domu dňa 31.12.2004 zanikol, pričom len správca je oprávnený od žalovaných platby požadovať a to, na základe platnej a účinnej zmluvy o výkone správy. Žalovaní teda mohli platiť za služby spojené s bývaním iba ich správcovi, spoločnosti BARDBYT s.r.o. a pokiaľ by žalovaní poskytovali úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu žalobcovi, plnili by bez právneho dôvodu, pretože so žalobcom od 1.1.2005 neboli v žiadnom právnom vzťahu a nemali žiadnu povinnosť mu plniť a žalobca by sa takto bezdôvodne obohatil. Pokiaľ žalobca argumentuje vyjadreniami a prehláseniami vlastníkov bytov, súd prvej inštancie poukázal na najvýznamnejší fakt, že ani jeden z vlastníkov bytov, hoci mali právo podľa ustanovenia § 14 ods. 4 z Zákona o vlastníctve bytov zákonným spôsobom namietat a v zákonnej lehote sa na súd obrátiť, aby vo veci rozhodol, tak neučinil. Žalovaní popreli prostredníctvom právneho zástupcu skutkové tvrdenia žalobcu a uviedli vlastné ohľadom výpovede a uzatvorenia zmluvy o výkone správy s novým správcom, ktoré podporili pripojením výpovede zmluvy o výkone správy spoločnosti SPRAVBYT, s.r.o. Tento fakt, že žalobcovi bola doručená výpoveď zmluvy o výkone správy nerozporuje ani sám žalobca. Podstatným podľa názoru súdu prvej inštancie je skutočnosť, že došlo k platnej výpovedi zmluvy o výkone správy. Túto skutočnosť nepochybne žalovaní preukázali, preto ďalšia argumentácia žalobcu, ktorý nepreukázal, že by uvedená výpoveď bola neplatnou, resp. že by v zákonom stanovenej lehote bola podaná niektorým z vlastníkov bytov žaloba o neplatnosť schôdze, na ktorej došlo k schváleniu výpovede je v konečnom dôsledku irelevantnou. Nárok žalobcu voči žalovaným nie je možné priznať pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu. Žalobca nie je s účinnosťou od 1.1.2005 správcom daného bytového domu. Žalobca nie je s účinnosťou od 1.1.2005 správcom daného bytového domu a nie je ním ani v čase vyhlásenia rozsudku. Nemôže sa teda s úspechom domáhať nárokov na plnenia za služby spojené s bývaním od jednotlivých vlastníkov, pretože nie je správcom bytového domu, v ktorom oni bývajú. Žiadať plnenia za služby spojené s bývaním od vlastníkov bytov a nebytových priestorov môže iba správca ich bytového domu. Plnenia za služby spojené s bývaním sú plneniami spotrebiteľov vo vzťahu k jeho správcovi, preto by bol argumentum ad absurdum a v absolútnom rozpore s ustanovením § 8 ods. 2 zákona č. 182/1993 Zb. taký výklad, v prípade ktorého by plnenie riadnemu správcovi, malo za následok vznik bezdôvodného obohatenia u starého správcu, s tým, že by spotrebiteľia boli poškodení a museli uhrádzať dvakrát platbu za služby spojené s užívaním bytu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vlastníci vždy plnili v súlade so zákonom č. 182/1993 Zb. svojmu správcovi. Súd prvej inštancie teda po spojení vecí všetky žaloby v celom rozsahu ako nedôvodné zamietol s tým, že za rozhodné obdobie od júla do decembra 2010 žalobca nebol správcom bytového domu M. a teda nemá nárok na úhrady za služby spojené s bývaním, ktoré si v tomto konaní uplatňuje. Pokiaľ ide o nárok žalobcu voči spoločnosti BARDBYT s.r.o., zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania, keďže žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy za obdobie od júla 2010 do decembra 2010. Čo sa týka tohto nároku žalobcu voči BARDBYT s.r.o., súd túto právnu vec posúdil ako nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa, ktoré malo spočívať v tom, že žalobca, ktorý v období od júla 2010 do decembra 2010 nebol správcom bytového domu M. na ulici Ľ. XX v V. a poskytoval jednotlivým vlastníkom bytov v tomto bytovom dome služby spojené s bývaním, namiesto žalovaného. Žalobca žiadal, aby mu žalovaný nahradil to, čo za žalovaného plnil žalobca, aj keď podľa práva (Zákona o bytoch) mal služby spojené s bývaním jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov poskytovať žalovaný. Súd prvej inštancie mal za to, že medzi účastníkmi napriek tomu, že obaja majú v predmetnej činnosti správu a údržbu bytového a nebytového fondu v rozsahu voľných živností, nemohol vzniknúť platný obchodnozväzkový vzťah, pretože v každom jednom okamihu môže byť správcom bytového domu iba jeden subjekt, nikdy nemôže nastať právna situácia, kedy správu bytového domu vykonávajú dvaja správcovia. V tomto prípade bol za obdobie roku 2010 správcom bytového domu M. BARDBYT s.r.o. Pre plynutie premlčacej doby nároku žalobcu voči BARDBYT s.r.o. je rozhodujúca 2 ročná premlčacia doba. Žalobcovi bola dňa 29.6.2004 doručená výpoveď zmluvy o výkone správy v bytovom dome M., ktorá začala plynúť dňa 1.7.2004 a uplynula dňa 31.12.2004. Žalobca vedel viac než 6 mesiacov pred uplynutím výpovednej doby o takejto výpovedi, vedel aj o tom, že vlastníci bytov v bytovom dome M. uzavreli zmluvu o výkone správy so spoločnosťou BARDBYT s.r.o., pretože to vyplývalo zo zápisnice, ktorá mu bola doručená, nenapadol jej neplatnosť na súde a už od nasledujúceho mesiaca január 2005, kedy mu vlastníci prestali platiť preddavky za služby spojené s bývaním mal vedomosť, že síce poskytuje služby, avšak nie je správcom a správcom je

žalovaný. Plnenia za služby, poskytované vlastníkom, teda žalobca mohol od žalovaného požadovať už v nasledujúci deň, kedy ich poskytol. Za služby poskytnuté odo dňa 1.7.2010 mohol žalobca požadovať plnenia od žalovaného v 3. rade ako od správcu už v nasledujúci deň dňa 2.7.2010, kedy začala plynúť aj subjektívna 2 ročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobcu, ktorá tak uplynula o 2 roky neskôr, teda dňa 2.7.2012. Následne pre každý ďalší deň, ktorý žalobca poskytoval plnenia vlastníkom bytového domu M. namiesto žalovaného platí rovnaký právny režim až po posledný deň poskytnutia služieb žalobcu na úkor spoločnosti BARDBYT s.r.o., pre ktorý začala plynúť 2 ročná subjektívna premlčacia doba dňa 31.12.2010 a uplynula o dva roky neskôr dňa 31.12.2012. Premlčacia doba plnenia za celé posudzované obdobie od 1.7.2010 do 31.12.2010, teda uplynula najneskôr dňa 1.1.2011, preto súd z tohto dôvodu žalobu voči spoločnosti BARDBYT s.r.o. zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie žaloby v celom rozsahu zamietol a žalovaným priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie s poukazom na ust. § 365 CSP.

4. Namietal, že súd sa nijako relevantne nevyrovnal s podstatnou námietkou žalobcu, týkajúcou sa protirečivosti tvrdení vlastníkov bytov v uvedenom obytnom bloku - ktoré vyplývajú z iných súdnych konaní (a ktoré súd odmietol oboznámiť a vykonať k tomu akékoľvek dokazovanie). Odmietol aj zásadný argument, že oproti stavu v roku 2011 došlo k ďalším zásadným výsluchom ostatných vlastníkov bytov v tomto bloku v iných súdnych konaniach a tiež boli predložené aj ďalšie dovtedy neznáme dokumenty a listiny do ostatných spisov. Súd dôkazy, na ktoré sa odvoláva, nevykonal zákonným spôsobom a tieto neboli pripojené k spisu, ani oboznámené na pojednávaní, čo spôsobilo porušenie práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a nezrozumiteľné. Súd vôbec neoboznamoval v konaní v odôvodnení citované rozsudky súdov, na ktoré poukazuje. Takisto neboli ani oboznámené ďalšie spisy súvisiace s touto vecou citované v odôvodnení rozhodnutia. Súd sa nezaoberal ani rozdielom medzi prezenčnou listinou zo schôdze a súhlasom s výpoveďou, ktorá sa vyrobila dodatočne mimo schôdze - a teda s vôľou vlastníkov nemá nič spoločné. Súd vôbec nereagoval a nevysporiadal sa s argumentáciou žalobcu, podľa ktorej je žalobca správcom predmetného obytného bloku. Poukázal na inštitút dobrých mravov, na synalagmatické záväzky, ako aj na kontinuitu výkonu správy. Ani jednej z týchto vecí sa súd vôbec nevenoval, len konštatoval, že žalobca bol správcom, a teda nie je právny nárok na to, aby bolo vyhovené žalobe. Zo zákonnej úpravy jednoznačne vyplýva, že zmluva o výkone správy môže byť uzatvorená len s jedným správcom. Dvaja správcovia nemôžu pôsobiť popri sebe v tom istom bloku. Správa môže byť odovzdaná výlučne tomu, kto preukáže, že je novým správcom a proces jeho schvaľovania a schvaľovania zmluvy o výkone správy bol zákonný a správny. Súd neskúmal, či existuje nový správca, či nový správca splnil všetky zákonné podmienky a stal sa správcom v súlade s platnou právnou úpravou, a či novému správcovi bola odovzdaná správa a tento ju prevzal. Právna konštrukcia súdu prvej inštancie bola v tom, že ak správcom nie je žalobca, potom automaticky je ním spoločnosť BARDBYT s.r.o. Podľa žalobcu nedošlo a nemohlo dôjsť k zmene v osobe správcu, pretože neboli splnené obligatórne podmienky platnosti rokovania schôdze vlastníkov bytov dňa 24.6.2004 v obytnom bloku M. v V.. Zákonodarca viaže zvolanie každej schôdze na tri základné zákonné podmienky: oznámenie o konaní schôdze musí byť v písomnej podobe, oznámenie musí byť doručené každému vlastníkovi a doručenie musí sa vykonať minimálne 10 dní pred dňom konania schôdze. Bez splnenia týchto podmienok nie je vôbec možné hovoriť o schôdzi vlastníkov a závery na nej prijaté sú v rozpore so zákonom, čo znamená, že nemohlo dôjsť k výpovedi zmluvy a taktiež k súhlasu s novým správcom. Čo sa týka výpovede zmluvy o výkone správy, z prezenčnej listiny k nej pripojenej vyplýva, že podpísané osoby, ktorých je 14, vyslovujú súhlas s výpoveďou zmluvy o výkone správy so SPRAVBYTOM. Z prezenčnej listiny vlastníkov bytov na schôdzi v bytovom dome konanej 24.6.2004 vyplýva, že obsahuje celkom 28 mien a podpisov. Z predložených listín a podkladov vyplýva, že existujú dve listiny s podpismi a potom jednak zápisnica a jednak text s uvedením výpovede zo zmluvy. Podľa žalobcu nie je možné určiť ako prebiehala schôdza, koľko uznesení sa schválilo, v akom časovom horizonte, a aký bol text týchto uznesení. Z pohľadu platnej právnej úpravy treba rozlišovať medzi schválením správcu a schválením zmluvy o výkone správy s týmto správcom, k čomu okresný súd neuviedol nič. Zmluvu o výkone správy so spoločnosťou BARDBYT, s.r.o. nikto neschválil a nebola predmetom žiadnej schôdze. Schválenie zmluvy o výkone správy patrí pritom do výhradnej kompetencie členskej schôdze vlastníkov, čo znamená, že zmluva o výkone správy so spoločnosťou BARDBYT, s.r.o. nemohla byť a ani nebola schvaľovaná na schôdzi dňa 21.12.2005. Nová zmluva bola podpisovaná

po novelizácii zákona o vlastníctve bytov, pričom v tom čase bol potrebný súhlas vlastníkov bytov a uznesenie schôdze o schválení takejto zmluvy o výkone správy.

5. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a prejednanie, resp., aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

6. Žalovaní k odvolaniu žalobcu podali spoločné vyjadrenie z 3.9.2018.

7. Podľa žalovaných žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal rozhodujúce skutočnosti. Z odvolania nie je zrejmé, z čoho odvodzuje svoje nároky. Žalobca žaluje žalovaných 1 až 7 ako správca byt. domu blok M. X. V. podľa zákona č. 182/1993 Z.z.; tvrdí, že je správcom, aj keď mu bola vypovedaná zmluva o výkone správy a z toho odvodzuje nároky uplatňované v súdnom konaní. Žalobca podal žalobu ako zástupca všetkých vlastníkov bytov v bytovom dome na ul. Q.. XX v V. a žiada, aby mu žalovaní zaplatili mesačné preddavkové platby za služby spojené s užívaním bytu vo vlastníctve žalovaných s prísl. na účet žalobcu, čo je v rozpore s obsahom, účelom a zmyslom zákona č. 182/1993 Z.z.; tento rozpor medzi žalobou a zákonom je samostatným dôvodom na zamietnutie žaloby. Nárok na preddavkové platby je možný len do obdobia, kým sa nezrealizuje vyúčtovanie preddavkových platieb za predchádzajúci kalendárny rok t.j. do 31. mája. Už takto koncipovaný nárok je dôvodom na zamietnutie žaloby. Žalobca nie je správcom byt. domu, čo je ďalší dôvod na zamietnutie žaloby. Samostatným dôvodom na zamietnutie žaloby je skutočnosť, že v spore vystupuje žalobca ako správca, ale žalovanú sumu peňazí nežiada zaplatiť na účet bytového domu, ale peniaze by skončili na jeho podnikateľskom účte. Všetky platby súvisiace s užívaním bytu na H.. Ľ. XX v V., žalovaní vlastníci bytu zaplatili na účet bytového domu zriadený správcom BARDBYT s.r.o. Bardejov. Zmluva o výkone správy bola uzavretá vlastníckmi bytov byt. dom Ľ. XX v Bardejove dňa 17.12.2004 s obchodnou spoločnosťou BARDBYT s.r.o. V bytovom dome môže byť iba jeden správca a jeden účet bytového domu. Závery schôdze vlastníkov bytov v byt. dome na H.. Ľ. XX v V. z 24.6.2004, sú záväzné a právne platné. Žalobcom namietané skutočnosti o konaní schôdze vlastníkov bytov z 24.6.2004, o výpovedi zmluvy o výkone správy, o dopisovaní, falšovaní prezenčných listín osôb, ktoré sa na schôdzi nezúčastnili, ako aj to, že na tejto schôdzi nemalo dôjsť k schváleniu uznesenia o schválení nového správcu sú nepravdivé. Bol to práve žalobca, ktorý nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu ukladá zákon č. 182/1993 Z.z., neodovzdal k 31.12.2004 správu byt. domu žalovanému BARDBYT s.r.o. a ďalej svojvoľne napriek vôli vlastníkov bytov činil úkony, ktoré činiť už nemal, pretože nebol správcom a spôsobil tak zbytočné dlhoročné problémy nielen žalovanému, ktorý tak nemohol správu vykonávať, ale aj vlastníkom daného bytového domu. Žalobca nie je v právnom postavení, vyžadujúcom poskytnutie ochrany inštitútom upravenom v § 3 Občianskeho zákonníka. Naopak, dlhoročne dobré mravy porušoval a ak sa domáha takejto ochrany, tak bezdôvodne. Žalovaní sa nemohli bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu. Žalobca neplatil faktúry za bytový dom z vlastných peňazí a teda žalobcovi nevznikla žiadna finančná ujma. Žalovaní vlastníci bytov si svoju povinnosť splnili. Platby za služby spojené s užívaním bytov i do fondu opráv zaplatili na účet bytového domu, čo je v súlade so zákonom, teda spôsobom, ktorý určuje právny poriadok. Správca BARDBYT s.r.o. zriadil účet bytového domu v súlade so zákonom. Peniaze vlastníkov boli pripísané na účet bytového domu v súlade so zákonom. Majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Všetky platby súvisiace s užívaním bytu, žalovaní vlastníci bytu zaplatili na účty bytového domu zriadené správcom BARDBYT s.r.o. Bardejov. Peniaze na účte bytového domu sú v podielovom spoluvlastníctve všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, a aj preto sa žalovaní nemohli bezdôvodne obohatiť a ani sa neobohatili. Žalobcovi nevzniklo právo na zaplatenie platieb žiadaných od žalovaných. Naopak, žalobca získal peniaze na úkor všetkých vlastníkov bytov. Žalovaní súdu preukázali, že došlo k zmene správcu, výpoveďou zmluvy o výkone správy, jej dorúčením žalobcovi; zápisnicou zo schôdze vlastníkov bytov; zmluvou o výkone správy uzatvorenej vlastníckmi bytov na ul. Ľ. XX v V. so žalovaným BARDBYT s.r.o. Tromi právnymi úkonmi bola preukázaná rovnaká vôľa vlastníkov bytov. Uznesenia schôdze vlastníkov bytovom v dome na ul. Ľ. XX v V. z 24.6.2004, sú záväzné a právne platné; žiadny vlastník bytu nepodal žalobu o určenie neplatnosti podľa § 14 zákona č. 182/1993 Z.z. Žalobca nepodal žalobu o určenie neplatnosti výpovede zmluvy o výkone správy, aj keď bol na to vyzývaný domovými dôverníkmi. Žalobca nie je správcom byt. domu. Správcom bytového domu od 1.1.2005 je BARDBYT s.r.o. Bardejov. Zmluva o výkone správy bola vlastníckmi bytov bytového domu K/4 žalobcovi platne a účinne vypovedaná. Žalovaný BARDBYT s.r.o. má platnú a účinnú zmluvu o výkone správy s bytovým domom M. v V..

8. S poukazom na uvedené žalovaní navrhli rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaných k jeho odvolaniu nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie oprávnenou osobou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Podľa § 8 ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z., akákoľvek zmena, zrušenie, splnutie alebo zlúčenie správcov nemôže byť na ujmu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Správca je povinný o tejto skutočnosti bezodkladne informovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

12. Podľa § 8 ods. 3 cit. zák. zmluva o výkone správy sa uzatvára so správcom písomne na neurčitý čas s výpovednou lehotou 6 mesiacov. Výpovedná lehota začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede.

13. Podľa § 14 ods. 4 cit. zák. prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

14. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza nasledovné.

16. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v takom rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví aj medze, v ktorých má odvolací súd po stránke kvalitatívnej rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

17. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalobcom do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

18. Odvolaciu námietku o porušení práva na spravodlivý súdny proces a naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolateľ odôvodňuje nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru odvolateľa sa súd prvej inštancie nevyrovnal s argumentami žalobcu. Rozhodnutie považuje za nepresvedčivé s tým, že súd odmietol argument žalobcu, že oproti stavu vo veci 1C/362/2005 došlo k ďalším zásadným výsluchom ostatných vlastníkov bytov v tomto bloku v iných súdnych konaniach a tiež boli predložené aj ďalšie dovtedy neznáme dokumenty a listiny do ostatných spisov.

19. K predmetnej námietke odvolací súd uvádza, že ju nepovažuje za dôvodnú z nasledovných dôvodov. K problematike porušení práva na spravodlivý súdny proces vyjadrila názor tak právna veda ako i

judikatúra súdov, na ktorú odvolací súd poukazuje: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porovnaj IV. ÚS 252/04) „Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi „(porovnaj I. ÚS 50/04). „Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby sudy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. 11. 2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010)“.

20. Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkazovými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. 04. 1993). Právo na spravodlivý proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahrňuje právo, aby každá strana občianskeho súdneho konania mala primeranú možnosť brániť svoju záležitosť pred súdom za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú v pomere k druhej strane (Ankerl c. Švajčiarsko z 23. 10. 1996).

21. Pri aplikácii uvedených princípov na daný prípad možno konštatovať, že námietku žalobcu o porušení jeho práva na spravodlivý súdny proces tým, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, nepresvedčivé, nepovažuje odvolací súd za dôvodnú.

22. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03).

23. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že námietky odvolateľa pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia sú nedôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

24. Pokiaľ odvolateľ namieta, že k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces žalobcu došlo aj tým, že súd odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy, ani túto odvoláciu námietku nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Pravidlo, podľa ktorého súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní vychádza z čl. 48 ods. 2 Ústavy. Za dôkaz slúžia v súdnom konaní všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci. Súd rozhodne, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná podľa § 185 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, pri posudzovaní veci použil správny právny predpis a správne ho vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je presvedčivé, právne závery zodpovedajú skutkovým zisteniam, rozhodnutie nevykazuje znaky nepreskúmateľnosti.

25. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie oboznámením so súdnymi spismi, na ktoré poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku. Podľa jeho názoru, mal vykonať dôkazy na

pojednávani v súlade s ustanovením § 188 CSP. Spisy, z ktorých citoval prijaté právne závery neboli pripojené ku konaniu.

26. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na právne závery prijaté súdom prvej inštancie v konaní vedenom na Okresnom súde v Bardejove pod sp. zn. 1C/362/2005 o právnej otázke týkajúcej sa záveru, že správcom bytového domu nebol žalobca a vysvetľuje primeraným a dôvodeným postupom svoju akceptáciu predmetnej právnej otázky, neznamená to, že by bol povinný vykonávať dôkazy vykonané už súdom v inom konaní, z ktorého závery prijíma.

27. Povinnosťou súdu je, aby vždy v obdobných veciach rozhodoval identicky. Súd prvej inštancie náležitým a presvedčivým spôsobom svoj záver pre akceptáciu záveru vysloveného v inom súdnom konaní odôvodnil. Postupoval v súlade s viacerými nálezmi Ústavného súdu SR, z ktorých jednoznačne vyplývajú závery o povinnosti súdu akceptovať právne závery súdu o právne relevantnej otázke za rovnakej situácie.

28. Imanentným znakom právneho štátu je aj princíp právnej istoty (napr. PL.ÚS 36/95), ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určite právne relevantnú otázku pri opakovaní rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL.ÚS 16/95, II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť je ústavne neudržateľná (PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Ak všeobecný súd rozhodol v zásade v identických veciach na základe analogických skutkových zistení s diametrálne odlišným výsledkom a svoj názorový posun primeraným spôsobom neodôvodnil, je jeho rozhodnutie v rozpore s Ústavou chráneným princípom právnej istoty a porušuje právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods.1 Ústavy a čl. 6 ods.1 Dohovoru (porovnaj Nález Ústavného súdu SR z 29.05.2013, sp.zn. I. ÚS 564/2012). K predmetnej otázke sa Ústavný súd vyjadroval opakovane, napríklad v Náleze z 30.01.2013 sp.zn. III. ÚS 55/2012, z 22.11.2011 sp.zn. IV. ÚS 499/2011. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Súd vo svojom rozsudku uviedol relevantné dôvody a vyrovnal sa s tvrdeniami žalobcu, pokiaľ ten poukazoval na rozdielne názory súdov prijaté v iných rozhodnutiach.

29. K ďalšej odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že ani tento odvolací dôvod nie je naplnený.

30. Predmetom konania je nárok na zaplatenie preddavkových platieb za obdobie september 2008 až december 2010 vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/, za obdobie júl až december 2010 vo vzťahu k žalovaným 4/ a 5/ a za obdobie júl až december 2010 vo vzťahu k žalovaným 6/ a 7/. Postup subjektu, ktorý je správcom bytového domu v zmysle uplatňovania nároku na zaplatenie preddavkových platieb za jednotlivé mesiace je v zásade možný, ale len do toho obdobia, kým sa nezrealizuje vyúčtovanie preddavkových platieb za predchádzajúci rok, čo sa má zrealizovať do 31. mája roku nasledujúceho. Predmetom konania sú zálohové platby, ktoré nie je možné s úspechom uplatňovať v súdnom konaní, ak už bolo vo vzťahu k bytu podané vyúčtovanie, čo je predmetný prípad. Samotná táto okolnosť by stačila na zamietnutie žaloby v prejednávanej veci, pretože vždy po podaní vyúčtovania vo vzťahu k bytu treba brať zreteľ na reálne existujúci dlh daný vyúčtovaním a nie na to (v tomto štádiu), že vlastník, či nájomca bytu nezaplatil zálohovú platbu.

31. Relevantná otázka týkajúca sa správcu domu v rozhodnom období pre prejednávajúcu vec bola súdom prvej inštancie správne zodpovedaná. Súd prvej inštancie s poukazom na závery prijaté v konaní vedenom pod sp.zn. 1C/362/2005, zdôvodnil dôvody, pre ktoré nie je možné žalobcu považovať za správcu bytového domu. Na dôvazok poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré prijali rovnaký právny

záver. Prijal záver, že žalobca nie je s účinnosťou od 1.1.2005 správcom daného bytového domu. Nemôže sa teda s úspechom domáhať nárokov na plnenia za služby spojené s bývaním od jednotlivých vlastníkov, pretože nie je správcom bytového domu, v ktorom žalovaní 1/, 2/, 4/, 5/, 6/ a 7/ bývajú, teda nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. K zmene správcu nepochybne došlo, a to na členej schôdzi konanej dňa 24.6.2004, závery ktorej v rovine zmeny správcu predmetného bytového domu neboli spochybnené so zreteľom na to, že tieto závery nikto z oprávnených subjektov t.j. vlastníkov bytov v predmetnom bytovom dome nenapadol v zmysle § 14 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z. Navyiac bola žalobcovi daná aj výpoveď zo zmluvy o výkone správy, a to taktiež dňa 24.6.2004 podpísaná väčšinou vlastníkov bytov. Možnosť tejto výpovede vyplývala z čl. V. predmetnej zmluvy o výkone správy. Preto o závere o zmene správcu predmetného bytového domu nie sú pochybnosti.

32. Náležitým spôsobom sa vyrovnal súd prvej inštancie s názorom žalobcu ohľadom jeho argumentu domáhať sa iným spôsobom možnosti prieskumu rozhodnutí prijatých na schôdzi vlastníkov bytov. Správne poukázal na ustanovenie § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov č. 182/1993 Z.z. (ďalej len „ZoVBNP“), ktoré je svojou povahou lex specialis, ktoré vylučuje použitie všeobecných právnych prostriedkov. Úprava podľa § 14 ods. 4 ZoVBNP je jediným zákonným spôsobom, ktorým možno napadnúť prijaté rozhodnutia. Žaloba podľa § 14 ods. 4 ZoVBNP musí byť podaná v zákonom stanovenej lehote, ktorá má prekluzívny charakter (do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania, resp. do troch mesiacov od faktického hlasovania). Márnym uplynutím prekluzívnej lehoty sú formálne a vecné nedostatky prijatých rozhodnutí konvalidované a v záujme právnej istoty sa tieto rozhodnutia považujú za platné a záväzné. Nie je možné extenzívnym výkladom rozširovať oprávnenie podať žalobu smerujúcu proti rozhodnutiam prijatým na schôdzi vlastníkov bytov aj na osobu správcu. Zákon totiž nedovoľuje iným osobám ako vlastníkom návrhom podľa ust. § 14 ods. 4 cit. zákona zasahovať do vnútorných pomerov a rozhodnutí prijatých na schôdzi či zhromaždení vlastníkov.

33. Závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému v 3. rade odvolací súd považuje za správne, súhlasí s prijatým záverom, že premlčacia doba v danom prípade sa riadi režimom Občianskeho zákonníka, a preto možno uvažovať, že nárok žalobcu voči žalovanému v 3/ je premlčaný. Tieto úvahy však v zásade nie sú právne významné, pretože v predovšetkým treba konštatovať, že prostriedky, ktoré spravuje žalovaný 3/ mu nepatria, pretože tento je len správcom bytového domu a príslušné finančné prostriedky sú na účte patriacom spoločenstvu vlastníkov bytov. Čo do vydania bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému 3/ treba preto konštatovať, že tento sa na úkor žalobcu nemohol bezdôvodne obohatiť, keďže finančné prostriedky na účte bytového domu sú vo vlastníctve všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome

34. Odvolací súd poznamenáva, že dôležitou skutočnosťou pre aplikáciu Občianskeho zákonníka pri posúdení premlčania práva je skutočnosť posúdenia dopadu, že aj posúdenie premlčacej doby potenciálne môže ovplyvniť tiež postavenie fyzickej osoby, ktorá má uzavretú zmluvu o správe bytového domu, pričom takáto zmluva je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou. Aj s prihliadnutím na túto skutočnosť, je podľa názoru súdu spravodlivé, ak sa na režim bezdôvodného obohatenia v prípade mimozmluvného záväzku, teda deliktuálneho záväzku dvoch obchodných spoločností ohľadom vydania bezdôvodného obohatenia bude aplikovať režim Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa týka otázky premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia.

35. Žiada sa ešte uviesť, že už zo samotnej podstaty veci, ale aj z právnej úpravy vyplýva nemožnosť limitovania výkonu práva vlastníkov bytov vôľou správcu. To, že výsledok hlasovania vlastníkov nezodpovedá očakávaniam správcu bytového domu, nemôže byť faktorom obmedzujúcim právo vlastníkov bytov na pokojné užívanie majetku, ochrana ktorého vyplýva aj z čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj z Ústavy Slovenskej republiky (čl. 20 ods. 1). Z podstaty vlastníctva vyplýva sloboda rozhodovania o otázkach súvisiacich s výkonom vlastníckeho práva, jedným z ktorých je aj právo zveriť inému správu vlastného majetku, a to na základe vlastných preferencií. Ak bola v konkrétnom prípade preferenciou väčšiny vlastníkov bytov zmena správcu bytového domu, malo by byť povinnosťou správcu rozhodnutie vlastníkov akceptovať, nakoľko je záväzné, uvedené sa týka aj vypovedania zmluvy o výkone správy bytového domu.

36. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď žalobu v prejednávanej veci zamietol. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

37. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane osvojenia si jeho dôvodov.

38. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že vyslovil, že žalovaní majú voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, pretože boli v odvolacom konaní plne úspešní, na rozdiel od žalobcu, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).